

Hei og hopp igjen. Her sier og skriver vi 9. oktober og her på sydhavsøen har palmene så smått begynt å ta på seg sin noe gulnere kappe. Det er ting som tyder på at vi faktisk ikke kommer til å få noen sommer i år, så brutalt det enn måtte høres ut. Men fortvil ikke kjære lesere, klipprunden vil holde på sommervarmen også utover i vinterhalvåret. Krydret med mer eller mindre gourmetiske aperitiffer.

Nok snikk snakk.

Klippene finner dere vedlagt på vanlig måte i denne klipprunden som er noe mindre enn de to foregående. Noen av dere er nok glade for det, det blir jo unektelig noe maratonpreget lesning, som jo i og for seg kan være godt å ty til i disse mørke høstkvelder.

Jeg vil få bringe videre til dere noen tanker Leif Havik sitter og grubler på oppe i Jotneberg, eller Rognes som det heter på modernsk.

Snart blir Rapportsentralen nedlagt!!! Hvertfall der den er i dag. Hva/hvor den blir for framtiden er det kun de erverdige guder som i dag vet. Jeg synes Leif's tanker er både interessante og drivverdige. Han mener at vi bør dele opp Rapportsentralen til alle avdelingene. Slik at avd. leder tar seg av sitt område og sender ut Rapportskjema, følger opp med flyplasser, intervjuer vitner osv, osv. Utover dette trenger vi kun et arkiv med originalrapporter o.l. Leif har jo tidligere gitt uttrykk for hvordan dette arkivet skal se ut, nemlig et brannsikkert skap av de litt større dimensjoner. Nå er et slikt skap innkjøpt og står for tiden installert hos meg. Det var en tøff jobb å få det innendørs, men det gikk da til slutt med velvillige naboer (hoderystende, selvfølgelig), og gulver som ikke helt likte å få 500 kg fordelt på fire hjul drassende over seg. Den vanskeligste delen var likevel å få det opp trappen utenfra og inn. Ikke bare var det bratt, men hva ville skjedd om skapet hadde funnet ut at det heller ville rulle ned igjen? Nåja, det gikk bra, og de første permer er på plass i skapet, og flere kan bare komme. Gi lyd fra dere da om hva dere synes om Leif's forslag, slik at vi kan behandle det på neste Komitémøte som er den 15. november i Tønsberg. I praksis blir det mer å gjøre for hver enkelt avd. leder, men det blir meget lesset av et par skuldre. Ressursmessig bør det også være en fordel da det ikke blir trukket for store vekslere på en enkelt person. Gi lyd.

For de av dere som er i Landsstyremøtet vil dere finne et referat fra siste Komitémøte. For dere andre vil jeg komme med et kort referat.

Bladet vårt ble diskutert, innholdet likeså. Neste nummer vil bære stort preg av at det foregikk saker og ting i LONDON tidligere i sommer. Noen syntes at det ble litt meget av det gode å nesten overføre klipprunden inn i "UFO". Men da det kom fram at det var luket ut en god del utenomssnakk så gikk det mer smertefritt. Vi må også øke antallet endel da det i år viser seg at vi ikke får nok av nummer 1 og 2. Ellers ble det lest opp endel innikomne og utgående brev av undertegnede. Litt klaging på ARGUS, litt om brev fra interesserte, litt om tidsskriftforeningen som jeg har vært inne på før, osv.

Per Ottesen hadde opprinnelig inne en søknad om et beløp øremerket datamaskin til å skrive bladet vårt på. Denne ble innvilget, men er i dag allerede avlegs. Siste på dette markedet er at Pendlerforbundet vil koste hele stasen og at UFO-NORGE betaler Per 500. kroner pr. nummer for hans tjenester. For de som kanskje ikke er klar over hvor billig dette er kan jeg anbefale å ta kontakt med et hvilket som helst bladforlag og forhøre seg om priser på denne typen jobb. Det er godt betalt. Ellers er telefonkatalogen stadig åpen for flere av Landsstyrets og andre personer i sentrale verv, innrykk. Jeg savner bekreftelser fra avd. Nord, Midt, og flere andre. Dere kjenner sikkert til om dere er med eller ikke.

Utover at brevet til Leif ble opplest i sin helhet og debattert endel, skjedde det ikke særlig mer hos Knut, som for anledningen hadde stilt huset sitt til disposisjon. Innholdet i Leifs brev har jeg tidligere vært inne på, både i dag og i referatet fra Landsstyremøtet. Det kommer vi også nærmere inn på etter hvert som vi får ting ned på bakken.

Neste møtet blir et slags strategimøte, så får vi se hvor det bringer oss.

Vi ventet og ventet at Leif skulle dukke opp under møtets gang, men den gang ei, han dukket først opp etter møtet. Direkte fra Sverige med motorproblemer og lang vei ble timene vel korte etter hvert.

Ellers vil jeg bare få si at en amerikansk fyr ved navn Vernon Becker ringte for noen dager siden fra Kjøbenhavn, videre ringte han fra Stockholm flere ganger. Grunnen til dette er Tonning-filmen. Han kommer til Oslo i morgen lørdag for å se den. Jeg skal møte ham der for å oppfølge disse ønsker. Jeg bringer også med meg Tonning fra Skien, og sammen med en franskmann som i dag ringte drar vi til Hans Kr. Moe for å forlyste oss med filmen. Becker påstår å representere en fyr ved navn van Kavatsky eller noe slikt. Han skal visstnok være innehaver av verdens største samling av UFO-materiell. Og utfører, hvis jeg ikke hørte feil, det samme arbeid for regjeringen i USA, som GSW gjør for UFO-verdenen. Jeg er nødt til å skrive litt i framtidsform pga. av jeg søndag reiser til England og blir borte i halvannen uke. Da er det best å få ut klipprunden først tenker jeg.

Denne franskmannen jeg nevnte er også et produkt av telefonen. Han ringte i dag og sa at han for tiden bor i Oslo, og hva er vel da mer naturlig enn å slå to UFO-ister i en smakk?

Han hadde bodd noen år i USA også og hadde faktisk jobbet noe med van Kavatsky, eller hva han nå heter.

Dette blir spennende.

Jeg tror ikke at jeg rekker mer i dag, og det er vel heller ikke særlig mer av interesse tenker jeg.

Bare en ting. Dere finner en svarserie om månens og dens eventuelle hule-måne-teori, vedlagt. Jeg synes det er riktig å bringe begge sider av en sak, og her er altså den andre. Det er jo tydelig at det er med stor overbevisning han fører sine argumenter i marken denne Erik Tronstad. Voith blir liksom borte i horisonten, på en måte.

Vi hørers når jeg kommer tilbake, og jeg bare nevner at jeg ennå ikke har mottatt en eneste innbet.blankett for dere som fant en slik i forrige runde. Fy,fy.

Ha det godt og les artikkelen fra mitt møte med fargelære med den interessen dere måtte ha for slikt. Lykke til,

Hilsen

Vi vill neppe bringe uhygge inn i den norske helgefreden med serien «Ekleste stedsnavn», men minner om at denne spalten fortsatt er forbudt for barn. I dag gir vi eksempler som til nød kan tillates litt fremmelige konfirmanter.

«Småhelvete» finner vi på grensen mellom Kongsvinger og Eidskog. Ellers vil vi takke Kjell H. Myhre i Brandebu som serverer en rekke navn som ikke bare er ekle, men tilnærmet sesvis sjarmerende. Vi synes i hvert fall at «Purkeputta» er noe snedig. Likeledes «Pruppdalen», «Rompeputthegda», «Smøltarmen» og «Smørmarksundet». Alle navn er hentet fra platået mellom Hadeland og Land i Oppland.

Vi humrer litt ved tanken på «Lattern», som ligger i Nord-Troms. Litt eklere blir det når vi kommer til «Skitholvo-la» i Levanger. Der går grensen i dag. Vi kan ikke bringe alt svineriet fra Norges Geografiske Oppmåling videre heller.

Hei igjen.

Nå var det liksom meningen at jeg skulle skrevet noen linjer om fargelære, osv. Men jeg bedømmer det slik at det er viktigere å få ned noen linjer om møtet i Oslo i dag istedet.

EN AMERIKANSK VERDENSMESTER PÅ BORTEBANE.

Overskriften sier vel kanskje sitt tydelige språk om herremannen som jeg plukket opp utenfor rådhuset klokken 12.20 lørdag formiddag.

Vår franske venn som ringte meg kvelden før, sto og pratet med herremannen da jeg kom, så de var blitt litt kjent allerede.

Men fra første stund inne i bilen gikk det i amerikanske gloser så brede at jeg forstår at et-jafs-hamburgerne er oppfunnet over Atlanteren.

Men rett skal være rett, det er mulig at denne fyren har tyngdeogså utenom det rent kroppslige. Han arbeider for en mer kjent størrelse i New York som heter, riktig stavet denne gangen; Colman Vonkeviczky, og denne herren, som er en gammel pensjonert oberst, påberoper seg å ha verdens største samling av UFO-saker. De påstår også å gjøre den jobben for amerikanske myndigheter som GSW gjør for oss.

Det som er interessant, imidlertid, er at de arbeider med en opplysningsfilm for TV, om verdens beste UFO-saker, dokumenterte selvfølgelig.

Derfor var det av stor betydning for den videre gang at han fikk se denne filmen som Tonning har tatt, og ikke minst at Tonning selv var tilstede i Oslo i dag. Han redegjorde klart og tydelig hva han opplevde natt til 13. juli i fjor.

Framtiden kan bare fortelle oss hva som vil skje videre, men det var i høyeste grad et artig bekjentskap, og vi har nok ikke hørt det siste av Vernon Becker, som han het.

Hele besøket foregikk på den tiden det tok flyet å klargjøre seg til returen til Stockholm. Han hadde stor moro av å se fjesene til mannskapet på flyet når han entret dette klokken 03.15.

Det holdt forresten på hekta å få ham ut til Fornebu igjen, dere vet hvordan det er nå klokken går forttere enn kjeften, selv om det virker motsatt.

Vårt andre bekjentskap som også har arbeidet for vonkeviczky noen år tilbake, fikk stort sett ikke åpnet munnen for ofte under møtet, til det avbrøt vår vestlige venn for meget.

Jeg besøkte ham imidlertid senere på dagen på hjemvei, og hadde et hyggelig møte med ham i leiligheten hans.

Han bor forøvrig like ved Per Ottesen på Røa. Røatoppen 12 C og har telefon; 02-500996 for de av dere som er interessert i bli kjent med ham.

Han er forøvrig direktør i Christiania Dampkjøkken og heter Jean-Luc Rivera. Han har bodd i USA noen år, i Irak noen år, og nå altså i Norge, hvor han skal bli et halvt års tid til.

Han blir å treffe på neste møte i Tønsberg den 29. oktober. Så hvis noen av dere har interesse av å komme å høre han forteller om UFO-saker fra andre land så er dere hjertlig velkommen.

Dette var noen raske ord om dagen, nå rekker jeg ikke mer, må pakke.

Vi snakkes.....

hilsen

PS. Jeg fikk en innbet. blankett i dag fra Sandefjord, Takk for det. (Hva med dere andre?)

I vårt århundre er det på alle områder innen naturvitenskapene gjort fantastiske fremskritt — på godt og vondt. Vi har fått forklaringer på en rekke fenomener man så sent som i forrige århundre ikke engang kjente til. Det brukes nå større ressurser på forskning enn noen gang tidligere i historien, og daglig fremkommer nye opplysninger om verden og Universet rundt oss.

Likevel er det mange fenomener og observasjoner vitenskapen ennå ikke har kunnet gi tilfredsstillende forklaringer på. Slik har det forøvrig vært til enhver tid i vitenskapens historie, og er jo nettopp det som bidrar til den fremover. Samtidig som gamle spørsmål blir besvart, dukker ofte nye opp.

Til alle tider har det også vært personer som har vært misfornøyd med konvensjonelle vitenskapelige teorier. De har derfor lansert sine egne mer eller mindre spekulative teorier, der man gjerne ser bort fra eller endrer på enkelte vitenskapelige fakta for å få dem til å stemme med sin teori.

Signaturen P. Voith har i Tønsbergs Blad for 20. og 21. august 1987 to kronikker der han/hun omtaler en spekulativ hypotese som faller i sistnevnte kategori. Ved delvis å fortie faktiske forhold, delvis å endre dem og delvis komme med direkte gale påstander, prøver Voith å skape belegg for at Månen er et kunstig romskip, noe som er oppspinn, tøy og fri fantasi.

Jeg skål i det følgende ta for meg noen av Voiths utsagn for å underbygge min påstand.

Voith hevder at Månens volum er 25 % av Jordens. Dette er feil. Riktig tall er nærmere 2,03 %.

Voith gjør et nummer av at Månen er så stor i forhold til sin moderplanet, og skriver at den største månen vi kjenner er den som går rundt Jupiter, hvis volum bare er 1/80 (1,25 %) av moderplanetens. For det første har ikke Jupiter bare én måne, slik at man ikke kan snakke om den som går rundt Jupiter, men 16 kjente måner. Dessuten er volumet til den største Jupitermånen (Ganymedes) bare cirka 0,006 % av Jupiters volum.

I samme avsnitt står det: «Etter alle kjente kosmiske lover skulle ingen satellitt av den størrelsen kunne være bundet av jordens tyngdekraft. Derfor snakker forskerne om et slags toplanetsystem».

Satellitten det her refereres til er Månen, men hvilke «kosmiske lover» siktes det til?

hodet ingen begrensninger på legemenes innbyrdes størrelser, og det er avansert ingenting som tilsier at det ene legemet må være mye mindre enn det andre. Man kjenner for eksempel til mange dobbeltstjernesystemer der to omtrent like store stjerner, som begge kan være større enn Solen og langt større

forhold til Jordens. Tallene for Charon og Pluto er meget usikre, men det virkelige tallet for Charons volum i forhold til Plutos er sannsynligvis en god del høyere enn 2,8 %.

Voith hevder så at «Månens bane rundt Jorden er helt enestående idet den går nær det planet som Jordens bane rundt

er nemlig nær parallell med dens ekvator, som de andre planetenes måner er med sine ekvatorer. Dessuten har de fleste andre månene i Solsystemet, som Månen, baneplan som ligger nær planetenes baneplan. Voith prøver her å skape et motsetningsforhold mellom Månen og andre måner som det ikke er grunnlag for.

Det er også feil når Voith hevder at Månens bane er nær sirkulær og de andre ellipseformede. Av de 54 månene vi pr. idag kjenner til i Solsystemet, har 30 baner som er mer sirkulære enn Månens, stikk i strid med Voiths påstand. Når Voith prøver å gi inntrykk av at Månens bane er helt spesiell og derfor styrt av intelligente vesener, er dette rent oppspinn uten belegg i faktiske forhold.

Voith opplyser at Månens gjennomsnittlige tetthet bare er 60 % av Jordens, hvilket er korrekt. Når han/hun videre påstår at dette er mystisk for forskerne, og at flere mener Månens indre må bestå av hulrom, er dette feil. Ingen seriøse forskere har hittil antydning at Månen er delvis hul.

At Månen har så mye lavere tetthet enn Jorden, skyldes at Månen har langt mindre av enkelte tyngre grunnstoffer, særlig jern, enn Jorden, og at Månens kjerne er mindre sammenpresset enn Jordens. Mens Jorden har en betydelig jernkjerne som bidrar til å øke den gjennomsnittlige tettheten, har Månen ingen, eller bare en svært liten, kjerne. Man trenger følgelig ingen hulrom i Månens indre for å forklare dens lave gjennomsnittlige tetthet. Det viser seg da også at måneprøver returnert til Jorden, har en tetthet som stemmer godt med Månens gjennomsnittlige tetthet.

Det kan forøvrig i denne sammenheng være verdt å nevne at en rekke måner i Solsystemet har langt mindre tetthet enn Månen, kort og godt fordi de består av lettere grunnstoffer enn Månen. Mens Månens gjennomsnittlige tetthet er 3,34 g/cm³, har for eksempel før nevnte Ganymedes en tetthet på bare 1,9 g/cm³.

(Forts.)

KRONIKKEN

Onsdag 7. oktober 1987

Månen er ikke et romskip! I

Av Erik Tronstad

Dette utsagnet avslører en total mangel på helt elementære kunnskaper om fysikk, og er det rene sprøyt.

Bevegelsen til elektrisk og magnetisk nøytrale legemer i baner rundt hverandre, som Jorden og Månen, er kun bestemt av deres gjensidige gravitasjonskrefter. Heri ligger over-

enn Jorden og Månen, går i baner rundt hverandre.

Forøvrig har vi i vårt solsystem et eksempel på en måne som er langt større i forhold til sin moderplanet, enn Månen er i forhold til Jorden. Plutos måne Charon har nemlig et volum på 2,8-33,9 % av Plutos volum, større enn Månens, volum i

Solen har, mens andre måners baner rundt deres planeter er parallell med månenes ekvator. Vår månens bane er da også nær sirkulær, mens de andre banene er ellipseformet.

Her avslører Voith en enestående mangel på selv de mest elementære kunnskaper om astronomi. Også vår månens bane

NÅR rakett-trinn fra Saturn-bærerakettenes trafikk måneoverflaten, skapte det ganske riktig en slags vibrasjon i Månen som er helt ulikt noe som er observert på Jorden. Dette overrasket til å begynne med forskerne, men betyr selvfølgelig ikke at Månen nærmest er et hult metallskrog. Denne effekten kan også forklares på naturlig måte ved at de seismiske bølgene ble spredt og reflektert fra områder med noe varierende tetthet i Månens indre.

Observasjoner viser at Månen umulig kan inneholde et 50 km tykt tomrom, slik Voith påstår.

Så lenge det vitenskapelige utstyret Apollo-astronautene etterlot på måneoverflaten var aktivt, ble det årlig registrert flere tusen måneskjelv. De fleste kom fra dyp på 600-1000 km under måneoverflaten. Her kunne instrumentene registrere både såkalte transversale og longitudinale seismiske bølger. Dette betyr at Månen ikke kan være flytende i de øverste 1000 km, langt mindre kan den inneholde noe stort hulrom.

Fra uregelmessigheter i banene til romfartøy i baner rundt Månen, oppdaget man store massekonsentrasjoner under

overflaten. Disse gir Månen et noe uregelmessig gravitasjonsfelt som forklarer baneavvikene. Eksistensen av disse massekonsentrasjonene viser at la-vaen vi ser spor etter på måneoverflaten, må ha kommet fra dyp på 100-400 km. Dermed er det komplett umulig å ha et 50 km tykt hulrom 35-85 km under overflaten, som Voith hevder kan finnes.

Også Voith nevner disse massekonsentrasjonene. Han/hun påstår at «astronautene observerte flere ganger at en større tyngdekraft kastet romskipene deres litt ut av balanse da de fløy over forskjellige hav», en beskrivelse som ikke har det døynt med virkeligheten å gjøre. Astronautene merket ingenting til disse massekonsentrasjonene, og de «kastet» ikke romfartøylene «litt ut av balanse». Massekonsentrasjonene bidro vekselvis til aksellerere og bremse ned romfartøylene litt, men langt mindre enn noe astronautene kunne merke. Konsentrasjonene ble opprinnelig oppdaget ved å observere små endringer i radiosignaler fra sonder i månebane. Små endringer i frekvensen på signalene fra sondene, slik de ble mottatt på Jorden, sa nemlig

noe om hvilke akselerasjoner sondene ble utsatt for.

Når Voith påstår at Månen er en milliard år eldre enn Jorden, er også dette feil. Alderen på de eldste måneprøvene er analysert til å være 4,6 milliarder år.

KRONIKKEN

Torsdag 8. oktober 1987

Månen er ikke et romskip! II

Av Erik Tronstad

Til sammenligning er de eldste prøvene som er funnet på Jorden, «bare» rundt 3,8 milliarder år. Men da har jo Voith rett i at det er en aldersforskjell på nesten en milliard år? Nei! Denne aldersforskjellen mellom de eldste prøvene er lett å forklare.

Både Jorden og Månen, og de andre planetene i Solsystemet, ble dannet for vel 4,6 milliarder år siden. Blant annet fordi Månen er mindre enn Jorden og inneholder mindre mengder

varmeprodukerende radioaktive stoffer ble Månen raskt avkjølet. For 3,1-4 milliarder år siden gjennomgikk Månen flere perioder med betydelig vulkansk aktivitet, blant annet i forbindelse med større bombar-

nuerlig fornyer overflaten. Jordskorpen er delt opp i flere store plater som nærmest flyter av gårde på det delvis smeltede underlaget under dem, nesten som flåter på et hav. Der to plater kolliderer, vil ofte den ene

flyter bort fra hverandre. Heri ligger forklaringen på at vi på Jorden ikke har funnet bergarter som er eldre enn 3,8 milliarder år. Etterat Jorden ble dannet, er hele jordoverflaten fornyet, og vi finner ingen spor etter Jordens opprinnelige skorpe.

Månen har derimot ikke vært utsatt for en tilsvarende prosess, noe som forklarer hvorfor vi der finner eldre bergarter enn på Jorden, til tross for at de to klodene er jevngamle.

Følgelig er det altså feil når Voith påstår at Månen er en milliard år eldre enn Jorden.

For Voith er det et mysterium hvordan Månen kan ha så mange kratere dannet av meteorittnedslag, og Jorden så få. Forklaring følger.

Som Månen har også Jorden vært utsatt for perioder med langt større og flere nedslag av meteoritter enn vi idag ser. Fra observasjoner av Månen og analyser av måneprøvene har forskerne kunnet slutte at den siste perioden med intens meteorittbombardement ble avsluttet for vel tre milliarder år siden. Når vi idag ser så mange sport etter dette på Månen i form av kratere, og så få på Jorden, skyldes dette i hoved-

sak de geologiske prosessene på Jorden. Som jeg har omtalt ovenfor. Samtidig som de fornyer overflaten, fjerner de sporene etter tidligere tiders hendelser, som meteorittkratere.

Dessuten har Jorden hav og en atmosfære som gjennom en rekke kompliserte fysiske og kjemiske prosesser (erosjon) bidrar til å bryte ned geologiske strukturer på jordoverflaten.

Derfor ser vi her svært få spor etter fortidige meteorittnedslag.

Voith synes også det er merkelig at de store kratere på Månen bare er noen kilometer dype, selv med diameter på 200-300 km, men dette har en naturlig forklaring.

Når en meteoritt kolliderer med Månen og danner et stort krater (med diameter på over 20 km), vil det skje en rekkeeffekt ved at skorpen vil «slå» oppover etter først å ha blitt presset ned. Resultatet av dette viser seg i mange kratere i form av en topp i midten av krateret. Denne rekylen vil være sterkere og dekke et stort område jo kraftigere kollisjonen er. Følgen av dette er at forholdet mellom dybde og diameter generelt vil være mindre for store kratere enn for små. (Forts.)

VOITHS påstand om at de store kraterne på månen i teorien burde være flere mil dype, er derfor fullstendig gal og uten noe som helst vitenskapelig grunnlag.

Angående sammensetningen av havområdene på månen hevder Voith at de ikke kan ha en naturlig forklaring. Han/hun påstår at månen betraktes som en klode som har vært og er kald. Videre påstås at månen ikke kan ha inneholdt nok lava til å fylle havområdene fordi den da fortsatt ville vært en glødende kule. Dette er direkte galt.

Som før nevnt gjennomgikk månen for 3,1–4 milliarder år siden flere perioder med stor vulkansk aktivitet, som regel i forbindelse med meteorittnedslag. I denne perioden strømmet det ut store mengder flytende lava og dannet mange av de havområdene vi nå ser. Noen havområder var også dannet tidligere enn dette. Det er derfor helt feil å påstå at månen ikke kan ha inneholdt nok lava til å danne havområdene, fordi den da fortsatt måtte vært en glødende kule.

Voith skriver at månen ganske riktig har en utbulning på baksiden. Denne er imidlertid ikke nødvendigvis stikk motsatt av hva tyngdekraften skulle tilsi, men kan forklares ved at baksiden har en skorpe av lettere materiale enn forsi-

den. Det er nettopp rundt havområdene på forsiden (baksiden har praktisk talt ingen havområder) at de nevnte massekonentrasjonene finnes. Disse skyldes et ca. 10 km tykt lag basalt (størket lava) med tetthet 3,3 g/cm³ som her ligger over skorpen av anortositt, som bare har en tetthet på 2,9 g/cm³. Den lavere tettheten til anortosittskorpen på baksiden kan, sammen med det faktum at månen har bundet rotasjon i forhold til jorden (hele tiden vender samme side mot oss), forklare utbulningen der.

Det er riktig, som Voith skriver, at det er registrert utblåsing av vanddamp som dekket et område på et par hundre kvadratkilometer. Dette skjedde 7. mars 1971 og ble registrert av instrumenter etterlatt av Apollo 12- og 14-astro-nautene. Det er imidlertid ikke korrekt av NASA mener dette skyldes lekkasjer fra romskipe-nes vanntanker. Noen tilfredsstillende forklaring på observasjonene er meg bekjent ikke gitt, men oppfatningen synes å være at gassen stammer fra naturlige sprekker i måneoverflaten.

I alt månematerialet man hittil har analysert, er det forøvrig ikke funnet spor av vann. Månen ser ut til å være det tørreste sted man kan tenke seg. (Dette er en betydelig ulempe for fremtidige månebasen. Hvis

man ikke kan finne vann andre steder på månen, for eksempel i form av permafrost nær polområdene, må alt vann en månebase trenger, fraktes fra jorden, noe som i lengden vil bli meget dyrt).

Voith gjør et nummer av at man i Apollo 16-prøvene fant rust, noe det ikke er grunn til. Rust er jo ganske enkelt oksydert jern, det vil si en kjemisk

uten vann. Rust kan tvert imot utmerket godt dannes uten vann, noe som ser ut til å ha skjedd på månen. En helt annen sak er at rustdannelse skjer mye raskere med vann tilstede, men vann er ikke påkrevet for å danne rust.

På slutten av sin første kronikk begynner så Voith å blande inn UFOer, som han hevder astronauter flere ganger har

den gal. Slike observasjoner er ikke blitt gjort av astronauter.

Samme sted ymter Voith frempå om at «lysene som gjennom hundreder av år har vært observert på månen, kan tyde på at det er liv der». Fra tid til annen har enkelte hevdet å ha sett slike fenomener, men disse observasjonene er sterkt omstridte og ikke alment akseptert blant astronomer. For ek-

pere i månen.

Fra de observasjonene som hevdes å være blitt gjort, viser det seg at de som regel opptrer når månen er nærmest eller lengst fra jorden i sin bane. Når månen er nærmest, er spennin-gene i måneskorpen på grunn av jordens gravitasjonsfelt størst, slik at det da er rimelig å anta at gasser lettere kan tvin-ges ut gjennom sprekker i den. Idet månen er lengst fra jorden, er spennin-gene i skorpen minst og den er da mest «avslappet», noe som da også kan gjøre det lettere for gasser å unnslippe enn ellers. Her på jorden har man blant annet fra Syd-Amerika eksempler på at ut-slipp av gasser fra jordskorpen og vulkanutbrudd kan utløses av spenningen som skyldes månens tidevannskrefter.

For ordens skyld må det her presiseres at gasslommene som er nevnt, selvfølgelig er natu-rlige forekomster av innestengt gass.

Ovenfor har jeg nå gått gjen-nom de viktigste punktene i Voiths kronikker. Som man ser, vrirler de av direkte feil opplys-ninger og oppviser en mangel på selv nokså elementære astrono-mikunnskaper.

Den uunngåelige konklusjo-nen er da, som den våkne leser allerede har skjønnet, at det ikke finnes fnugg av bevis for at

månen har et 50 km tykt hulrom, langt mindre at det bor levende vesener der.

Siden Voith med entusiasme henviser til en bok av en amerikaner ved navn Donald K. Wilson, er det nærliggende å anta at materialet i kronikkene er hentet fra denne boken.

Wilsons bok er dessverre ikke det første eksempelet vi har på at en person prøver å tjene penger på andres uvitenhet ved å lansere en spekulativ hypo-tese som ikke har noe grunnlag i virkeligheten, og underbygge den gjennom direkte feilaktige påstander. Til tross for at vi idag har større kunnskaper om uni-verset enn noen gang før, ser det dessverre ut til at det også er lettere enn noen gang å utnytte folks uvitenhet på dette områ-det. Man kan naturligvis ikke vente at alle skal være interes-sert i og følge med i det som skjer innen utforskningen av universet. Dessverre kan man da lett bli lurt av en som øyensynlig har greie på dette temaet.

De som er interessert i å følge med i det som skjer innen astronomi og romvirksomhet, kan gjøre dette ved å bli medlem av Norsk Atronautisk Forening. Det kreves ingen for-kunnskaper for å bli medlem.

(Slutt).

Fredag 9. oktober 1987

Månen er ikke et romskip! III

Av Erik Tronstad

forbindelse mellom jern og oksygen. Jernoksyd, eller rust, var ikke enestående for Apollo 16-prøvene, det fant man også i prøver fra andre ferder.

Rust dannes ved at jern reagerer med oksygen, og oksygen finner man store mengder av. Månen ser ut til å være det tørreste sted man kan tenke seg. Derimot er det galt når Voith hevder at rust ikke kan dannes

observert. En UFO er kort og godt et uidentifisert flyvende objekt, det vil si et fenomen som ikke kan forklares med de kunnskapene vi idag har om naturen, og det er mulig astronauter kan ha observert slike. Men hvis Voith bruker UFO i betydningen romskip med fremmede vesener ombord, hvilket jeg har mistanke om at han/hun gjør, er denne påstan-

sempel finnes ingen skarpe og gode fotografier av dem. De kanskje mest kjente og omtalte ble foretatt av den sovjetiske astronomen N.A. Kozyrev i 1950-årene rundt krateret Aris-tarkhus. Den mest nærliggende, naturlige forklaringen på disse fenomenene er at gass (ikke nødvendigvis bare i form av vanddamp) gjennom sprekker unnslipper fra små lommer dy-

Utklipp fra:

Fredriksstad Blad

Uavh. kons.
(Se baksiden!)

29 SEPT. 1987

UFO over Askim 969

Om det var en UFO Valborg Aalerud så forleden på nattehimmelen over Askim-traktene, vet hun ikke selv. Egentlig tror hun ikke på den slags. — Men at det var noe med en lang lysende hale etter seg, det er sikkert, sier hun til Øvre Smaalenene.

— Jeg hørte ikke noe, men vet hva jeg så, sier Valborg Aalerud. Som fikk seg en støkk i livet. Noe Nordlys var det ikke, mener hun, det har hun sett før og det er ganske annerledes.

Hun har også tidligere sett uforklarlige lys på himmelen, uten at hun har kunnet finne ut av hva hun har sett. Hun har snakket med Tandberg om saken, men han har ikke kunnet gi noe forklarlig svar på fenomenet.

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

(Se baksiden!)

-1. OKT. 1987

UFO i Råde

— Jeg så en UFO ved Sursbråtertjern. Folk tror sikkert jeg er gal, men det får heller stå sin prøve, sier Rune Bjørnli (54) fra Råde til Moss Avis.

Han så UFOen sent mandag kveld, da han kom kjørende fra Råde mot Svinndal. — Det var en sekskantet gjenstand med en liten kuppel oppå. Jeg vil anslå diameteren til rundt 60-70 centimeter. Den lignet nesten på de små romskipene vi ser i tegneserier, sier Rune Bjørnli.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Tidningsforlaget

STEINKJER

Politisk tendens:
Senterpartiet og Venstre
(Se baksiden!)

24. SEP. 1987

Lysende gjenstand sett over Mæresmyra 969

En lysende gjenstand ble observert på himmelen over Mæresmyra i går kveld.

— Jeg er helt sikker på at det ikke var en stjerne, til det var den for stor, sier en kvinne som så gjenstanden. — Først trodde jeg det var et fly, men for det første befant gjenstanden seg litt for lavt til at det kunne være tilfelle, og for det andre beveget den seg ikke. Fra jeg la merke til den sto tingen

helt stille på himmelen i to — tre minutter. Så forsvant den plutselig, om trent som når en slår av en bryter. Først lyste den kraftig opp, så forsvant den. Det var klokka 20.10 i går kveld dette hendte, like etter at jeg hadde passert Frøsetsvingen på Vist, sier kvinnen, som forteller at det var mange biler på veien akkurat da. Hun mener derfor flere må ha sett den lysende gjenstanden.

SENTE ROLIGER

Øvre Smaalenene

1801 ASKIM

Uavhengig

(Se baksiden!)

25 SEPT. 1987

Klart og tydelig observerte Valborg Aalerud en sterkt lysende gjenstand som beveget seg over den nattsvarte himmelen natt til

torsdag. — Jeg så den her fra verandaen i Sollia, forteller hun og etterlyser andre som har observert det uforklarlige fenomenet.

UFO over Sollia? 969

Av Kari Korslund Kværnå

— En stor mørk gjenstand med form av en firkant, og omkranset av et sterkt lysskimmer svevet sakte over Sollia natt til i går. En lang lysende «hale» fulgte etter på den nattsvarte himmelen. Hva i all verden var det jeg så? spør Valborg Aalerud.

Noen komet eller stjerneskudd var det ikke. Denne gjenstanden beveget seg sakte med sikker kurs fra sør-øst mot nord-vest. Øvre har ikke fått melding fra andre som observerte «noe rart» over Sollia torsdagsnatta

Sett UFO tidligere

Valborg Aalerud har tidligere sett svevende gjenstander over Askimbyen, og hun har kontaktet «himmelromseksperter», Erik Tandberg, slik hun velger å titulere han, ved en tidligere anledning.

— Jeg fikk en trivelig prat med Tandberg, men hverken han eller jeg kunne finne ut av hva det var jeg så i fjor utpå høstparten, sier pensjonistfruen i toppetasjen i terrassehusene på Sollia.

— Jeg kan ikke få meg til å tro på UFO, er heller, men at det var noe som beveget seg over himmelen, noe med en lang lysende hale etter seg er sikkert, sier hun.

Det var mystisk. Det heter jo at en ikke skal tro på halvparten av det en hører, jeg hørte da heller ikke noe, men jeg så. Jeg så det tindrede klart med mine egne øyne.

Halvparten

Om om jeg trekker av halvparten av det jeg så, var det allikevel nok igjen til at jeg fikk meg en støkk i livet, smiler Valborg Aalerud.

— Da jeg fortalte min sønn om fenomenet, mente han at noen stod å lyste opp mot himmelen med en lommelykt, eller et annet sterkt lys. Eller at det kanskje var nordlys jeg så. Nordlys har jeg sett mange ganger tidligere, det var det iallefall ikke, sier hun. Den lommelykta skulle jeg gjerne ha sett som kunne få fram slike lysende fenomener i så stor størrelse svevende over distriktet i sakte fart.

Andre seende?

— UFOåen, for jeg må jo kalle den det så lenge det ikke er noen som har identifisert fenomenet, så nesten ut som ei lita leikestue, et lite mørkt hus med sterkt lys omkring. Bak det igjen hang halen.

— Er det flere i Askimtraktene som observerte noe slikt over Askimdistriktet natt til torsdag? Jeg skulle gjerne likt å høre fra vedkommende, sier Valborg Aalerud.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

DAGBLADET
SARPEN

POSTBOKS 27 1701 SARPEN

Politisk tendens:
Uavhengig konservativ.
(Se baksiden!)

-2 OKT. 1987

UFO var nordlys 969

Greåkerdamen som så en UFO natt til lørdag, så sikkert det samme som jeg og det var en fantastisk

flott nordlys. Det sier en kvinne bosatt på Hafslund, og med god utsikt. Det var et sjeldent flott syn, sier kvinnen På tråden.

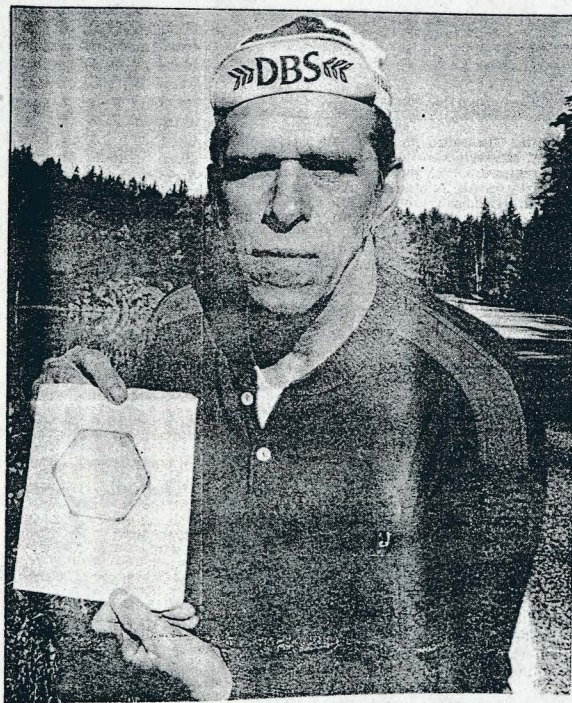
30. -9- 1987

Oppskaket Rune Bjørnli fra Råde:

— Jeg så en UFO

— Jeg snakker ikke tull. Det var en UFO jeg så, og den lignet på den jeg har tegnet her, sier Rune Bjørnli (bildet) fra Råde. Sent mandag kveld så Bjørnli en lysende gjenstand over Sursbråtertjern på grensen mellom Råde og Våler. — En stund sto den helt stille, men så lettet den og forsvant bakom åskanten. Jeg lurte fælt på hva det var, sier Rune Bjørnli, som ble svært oppskaket. Natt til tirsdag sov han nesten ikke. Lensmannen i Råde har ikke fått melding fra andre som har sett noe lignende som det Bjørnli så. Det har heller ikke lensmannen i Våler.

Se siste side

Moss Avis

Politisk tendens: Lib.-kons.

(Se baksiden!)

30. -9- 1987

Råde-mann sikker i sin sak:

— Der så jeg ufo-en!

— Folk tror sikkert jeg er gal når jeg påstår at jeg så en ufo, men det får heller stå sin prøve. Jeg er 100 prosent sikker i min sak, sier Rune Bjørnli (54) fra Råde. Sent mandag kveld kom han kjørende fra Råde mot Svinndal, og ved Sursbråtertjern oppdaget han ufo-en. Den svevde like over tjernet.

— Da jeg nærmet meg Sursbråtertjern, så jeg noe som lyste. Med en gang skjønte jeg ikke hva det var, men da jeg kom nærmere, så jeg det helt tydelig. Det var en sekskantet gjenstand med en liten kuppel oppå. Jeg vil anslå diameteren til rundt en meter og høyden til rundt 60-70 centimeter. Den lignet nesten på de små romskipene vi ser i tegneserier, sier Rune Bjørnli.

— Var det noen andre som så det samme som deg?

— Jeg var alene i bilen, men like før jeg kom til tjernet møtte jeg et par biler som kom fra Svinndal. De som var i de bilene må ha sett det samme som meg.

— Hvordan reagerte du på det du så?

— Jeg ble vettskremt. Først trodde jeg det var noe galt med meg selv, men etterhvert skjønte jeg at det jeg så var virkelig. Spesielt da gjenstanden lettet og forsvant bakom åskanten, sier Rune Bjørnli.

Han forteller at han kjørte hjem så fort han kunne. Da han kom hjem, var han for oppskaket til å legge seg, og han ble derfor sittende på kjøkkenet det meste av natten. Tiden gikk blant annet med til å tegne gjenstanden

— Folk kan si hva de vil, men jeg er helt sikker. Like over tjernet der borte så jeg ufo-en ved 10-tiden mandag kveld, sier Rune Bjørnli. (Foto: Knut Hovland)

han hadde sett og til å røyke og drikke «bøttevis» med kaffe.

— Jeg tror jeg aldri kommer til å kjøre den veien etter mørkets frembrudd igjen, sier Rune Bjørnli.

Ved lensmannskontoret i Råde er det ikke kommet inn andre ufo-meldinger, men man hører gjerne fra folk som kan ha observert noe mistenkelig.

I Aschehougs og Gyldendals Store norske leksikon er en ufo (uidentifisert flyvende objekt) definert som et himmelfenomen som det i observasjonøyeblikket ikke synes å være noen rimelig forklaring på.

Ved inngående gransking viser imidlertid de aller fleste observasjoner seg å kunne tilbakeføres til fugler, ballonger, fly, helikoptere, raketter, satellitter, naturlige

himmelleger (spesielt planeten Venus og meteoren), atmosfæriske lys- eller lysbrytningseffekter, skyformasjoner, kulelyn, hallusinasjoner eller rett og slett narrestreker.

— De få tilsynelatende troverdige observasjoner man ikke finner noen forklaring på, blir av enkelte tatt som tegn på at Jorden iblant har besøk fra andre himmellegemer, heter det i leksikon. (Knut Hovland)

UFO - NORGE

UFO-NORWAY - a national investigation organisation.

REFERAT FRA KOMITE-MØTE DEN 28.09.'87.

Hos Aasheim kl. 13.00

Tilstede: Per Ottesen, Odd-Gunnar Røed, Erling Strand, Roar Wister og Knut Aasheim. Spesielt invitert gjest: Ulf Ekstedt.

Dagsorden: 1. Bladet

2. Diverse inkomne brev

3. Søknad om støtte til kjøp av PC fra Per Ottesen

4. Brev fra Leif Havik

5. Eventuelt

1. Bladet

Endel diskusjon omkring O.G. Røeds referat fra England beregnet for nr. 3. Dette er i hovedtrekkene som i klipprunden men noe avkortet. Aasheim kritiserte stil og lengde. Nr. 3 blir et "kongressnummer".

Man drøftet også Moes kommentarer i leerspalten i nr. 2 hvor han etterlyser redaksjonelle kommentarer til kontroversielle artikler. Generell enighet om at komiteen (=redaksjonen) mener teksten med redaksjonenes "policy" på side 2 i bladet er tilfredstillende.

Aasheim skulle ringe Elbjørg Fjeldberg for å høre om hun fremdeles er interessert i å illustrere til bladet.

Antall eksemplarer av bladet som skal trykkes opp ble drøftet. Vi har for lite av nr. 1 og 2 i år, og det ble derfor foreslått at nr. 3 & 4 trykkes opp i 800 eks. hver.

2. Brev

Røed informerte om en ny UFO-bibliografi som var kommet: "UFO AND THE EXTRATERRESTRIAL MOVEMENT" 2 volumer på ialt 1200s. Vol. 1: "Unidentified Flying Objects" Vol. 2: "Extraterrestrial Movements"

Forfatter er Georg M. Eberhard, og forlaget er Scarecrow Press.

Det viser seg at Argus er slappe med å få med seg alle klipp, og Røed har klaget pr brev.

Vi har mottatt brev fra Otto Martinussen, "IRIS Enterprises" på Notodden som bl.a. tilbyr oversettelse og illustrasjon. Kontakt- es for nærmere info.

Holger Lockertsen, Narvik ønsker informasjon. Har vi medlemmer i området?

Info mottatt om et nytt Science Fiction magasin. Røed skriver og tilbyr dem bytteannonse.

KONTAKTADRESSE

UFO-NORGE
Boks 14
3133 DUKEN
Tlf. 033-83 606

RAPPORTSENTRAL

UFO-NORGE
Leif Havik
7490 ROGNES
Tlf. 074-34 225

ABONNEMENT

UFO-NORGE
Boks 1155
5001 BERGEN
Postgiro nr. 307 08 10
Tlf. 05-28 01 26

Referat fra komitee-møte 28.09.87 fortsatt.

Info om TIDSSKRIFTFORMIDLINGEN, som i 1986 formidlet til ialt 1400 biblotek, institusjoner etc. Dette representerte 35 000 årsabonnement for 350 tidsskrifter. Røed tok kontakt. i august.

Innbydelse mottatt fra SUFOI som 21 Nov. '87 feirer 30-års jubileum. Kontakt Røed for nærmere info.

Innbydelse fra Holland til en UFO-kongress "UFO 21" i Holland 27/9-87. Røed har svart.

Mottatt brev fra Yorkshire UFO Society ang. intern strid. Røed har svart at vi ikke ønsker innblanding i slike interne stridigheter.

Det ble minnet om at komite-medlemmer og landsstyre-medlemmer lister seg i telefonkatalogen under UFO-NORGE.

Mottatt brev med oppfordring til nytt eller revidert materiale for en ny utgave av UFO ENCYCLOPEDIA ved Ronald Story.

Man har også mottat brev med ønske om en artikkel om UFO-NORGE i foreningen VIDYAs blad "Ad ASTRA".

3. Per Ottesens søknad

Etter endel drøfting fram og tilbake om denne sak, der man også var inne på Rapportsentralfunksjonens behov for en PC (personlig computer), ble det besluttet følgende: Ottesen få fullmakt til å kjøpe maskin med tilsagn om tilskudd fra UFO-NORGE på fra 6000 til 10 000kr. Beløpet avskrives med skriveinnsats for bladet på kr. 2000 pr. år.

4. Brev fra Leif Havik.

Dette ble opplest. Han etterlyser mer aktiv innsats overfor bl. a. myndigheter og retting av feilaktige opplysninger i leksika og skolebøker. Vi erkjenner mangelen på en UFO-Norge langtidsstrategi. En diskusjon der og da ble for stor fant man ut. Det ble enighet om at møtet den 15/11 skulle være et "strategi"-møte.

5. Eventuelt

Røed nevnte en teleskopannonse til bladet verd kr. 1000 Videre at Hjemmet skal forsøke å utgi et nytt blad "Mystikk" som vil konkurrere med Det Ukjente.

Leif Havik skulle ha vært tilstede på møtet, men nådde ikke fram i tide pga lang reise fra Sverige. Komiteedl. H.Kr. Moe var syk.

Referat ved Knut Aasheim

Knut Aasheim

Bøn, 29 September 1987.